

Resolució 1432/2024, de 14 de novembre

Número d'expedient de la Reclamació: 1223/2024

Administració reclamada: Ajuntament de Barcelona. Institut Municipal de Parcs i Jardins

Informació reclamada: Diversa informació de la gestió de l'arbrat.

Sentit de la resolució: Estimació

Resum: La informació reclamada és informació pública i informació ambiental. La DA 1a LTAIPBG estableix que "l'accés a informació pública en matèries que tenen establert un règim especial és regulat per llur normativa específica i, amb caràcter supletori, per aquesta llei" i el cas, cal tenir en compte el que estableix la Llei 27/2006, de 18 de juliol, per la qual es regulen els drets d'accés a la informació, de participació pública i d'accés a la justícia en matèria de medi ambient. Malgrat haver facilitat una informació molt exhaustiva, no ha facilitat la informació sol·licitada i en el marc del procediment s'invoca l'article 29.b LTAIPBG al considerar que "l'entrega de informació més detallada implica un nivell de tasques inassolible degut a que el sistema no permet de manera automàtica atendre a aquesta demanda de informació" motiu pel qual s'invoca el límit previst en l'article 29.b LTAIPBG, és a dir, tasca complexa d'elaboració o reelaboració i, per tant, considera procedent inadmetre la sol·licitud. Aquesta Comissió ja s'ha expressat en reiterades ocasions en relació a aquesta qüestió vinculada en l'explotació de bases de dades. Recordar que l'article 66.1 DTAIP considera que per considerar la complexitat al·legada, es requereix que es compleixin acumulativament les dues condicions: tasca d'anàlisi o d'interpretació que tingui una complexitat objectivable i desproporcionada i que no es pugui realitzar amb ajuda de mitjans informàtics. Tenim en compte que és informació que es troba en un sistema d'informació, l'explotació de les dades i extracció de dades s'ha de poder fer amb l'ús d'aquests mitjans. I l'apartat 3 d'aquest mateix article considera que la causa d'inadmissió no es pot justificar exclusivament en el volum de la informació si la tasca d'elaboració o de recopilació no revesteix complexitat. Per tot això, i tenint en compte que la informació sol·licitada i reclamada no conté dades de caràcter personal més enllà del que puguin haver relacionades amb l'organització, el funcionament o l'activitat pública de l'Administració (article 24.1 LTAIPBG) és considera pertinent estimar el dret d'accés a informació sol·licitada.

Paraules clau: Ajuntaments. Persones físiques. Informació ambiental. Controls. Gestió de l'arbrat. Plans. Plans de reposició. Llistats. Dades. Bases de dades. Explotacions. Reclamació contra estimació. Tasca complexa d'elaboració i reelaboració. Sense límits. Estimació.

Ponent: Mercè Aymerich i Boltà

Antecedents

1. L'11 de setembre de 2024 entra a la GAIP la Reclamació 1223/2024, presentada per una persona física contra l'Ajuntament de Barcelona, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent d'acord amb la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i el Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).

2. El 24 d'agost de 2024 la persona reclamant va presentar una sol·licitud d'accés a la informació pública (SAIP) en el que demanava:

“Tota la documentació que forma part de la revisió bianual de l'arbrat (Pla de Risc de l'arbrat Viari) per a tots els districtes de Barcelona que s'hagin realitzat els últims dos anys (2023-2024)

Llistat d'actuacions a l'arbrat de Barcelona que han implicat la tala d'un arbre i l'informe que justifiqui la tala.

Llistat de soques d'arbre sense arbre

Pla de reposició dels arbres de cada districte”.
3. La Gerència de Serveis Urbans i Manteniment de l'Espai Públic emet un informe en a aquesta SAIP responen en el sentit següent:

“1- Tot l'arbrat viari de la ciutat es revisa com a mínim un cop cada 2 anys per valorar el seu estat i evitar possibles riscos per a persones o béns. L'objectiu del Pla de Gestió de Risc que s'executa a la ciutat de Barcelona des de l'any 2005 és el de reduir al màxim el risc que els arbres i palmeres bolquin o que fracturin i produeixin aquests possibles danys.

Des de l'1 de gener de 2023 fins el 28 d'agost de 2024 s'ha realitzat la inspecció de 214.405 exemplars d'arbres i palmeres de la ciutat de Barcelona.

2- El llistat d'actuacions a l'arbrat de Barcelona que han implicat la tala d'un arbre està fonamentada en raons de seguretat i motivades per la detecció de defectes greus en l'estructura de l'arbre que podrien ocasionar danys a persones o béns de la via pública.

Aquesta detecció de defectes es pot dur a terme mitjançant les següents casuístiques:

  - La revisió bianual de l'arbrat (Pla de Risc de l'arbrat Viari) elaborada pel tècnic assignat a la zona.
  - Durant la realització de la poda per part del podador, quan un carrer està dins de la campanya de poda anual.
  - Afectacions d'obres de diversos carrers i parcs de la ciutat on no es pot garantir l'estabilitat o preservar els exemplars existents.
  - Per accidents de col·lisions o incendis.
  - Quan l'arbre està mort i per seguretat s'ha de retirar.

3- El llistat d'escocells sense arbres es un valor viu que es va alterant dia a dia, degut a la mortalitat, tala d'arbres i la reposició dels mateixos. Paral·lelament també es veu afectat per la pavimentació o generació de noves posicions.

- 4- Per aquesta campanya de plantació 2024/2025 es preveu la reposició de 2.500 unitats en tot l'àmbit de la ciutat de Barcelona”.
4. Respecte a aquesta resposta, la persona reclamant considera que “l'Ajuntament de Barcelona ha respost amb un senzill document donant explicacions de com es realitza la informació, però no ha proporcionat la informació demanada”. Afegeix que “L'Ajuntament no ha lliurat els informes, plans i documentació sol·licitada que ha de servir per analitzar les actuacions sobre l'arbrat de la ciutat de Barcelona dels últims dos anys. Per contra, ha lliurat un document excusant-se i explicant com s'actua. Molt lluny del que s'espera d'una sol·licitud d'accés a informació pública”.
  5. El 3 d'octubre de 2024 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
  6. En la mateixa data la GAIP comunica la Reclamació a 1223/2024 a l'Ajuntament de Barcelona i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre la Reclamació, així com còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
  7. El 24 d'octubre de 2024 la GAIP rep l'informe requerit en el que es diu que “els serveis tècnics de l'Institut, un cop examinada la petició, entenen que no es pot facilitar més detall de la informació sol·licitada, ja que no es disposen dels mitjans necessaris per donar-hi resposta, donat que l'entrega d'informació més detallada implica un nivell de tasques inassolible degut a que el sistema no permet de manera automàtica atendre a aquesta demanda d'informació” i, per tant considera que “a la vista de la informació facilitada per la cap d'àmbit d'Arbrat que consta a l'expedient, no és possible aportar la documentació sol·licitada, i per tant és procedent inadmetre la sol·licitud”. Aquesta inadmissió es fonamenta en l'article 29.b LTAIPBG. L'informe del servei tècnic respon en els següents termes:
    - 7.1. Respecte al punt 1 (Pla de Risc de l'arbrat Viari) l'Ajuntament respon en els mateixos que els expressats en l'informe indicat en l'antecedent 3.
    - 7.2. Respecte al punt 2 (l'listat d'actuacions) igualment refereix la mateixa informació que en el referit informe. S'afegeix que “el nombre d'arbres morts fins a l'octubre de 2024 ha estat de 3.000 unitats incloent arbres de diferents mides”.

7.3. Respecte al punt 3 (l'listat de soques) diu: "El llistat d'escocells sense arbres es un valor viu que es va alterant dia a dia, degut a la mortalitat, tala d'arbres i la reposició dels mateixos. Paral·lelament també es veu afectat per la pavimentació o generació de noves posicions. Actualment el nombre actual d'escocells buits a la ciutat es de 7.500 unitats que seran reposades en diferents fases de plantació d'ara fins a primavera del 2026".

7.4. En quant al Pla de reposició informa que "per aquesta campanya de plantació 2024/2025 es preveu la reposició de 2.500 unitats en tot l'àmbit de la ciutat de Barcelona".

En totes i cadascuna de les qüestions plantejades l'informe afegeix que "l'entrega de informació més detallada implica un nivell de tasques inassolible degut a que el sistema no permet de manera automàtica atendre a aquesta demanda de informació".

8. El 29 d'octubre de 2024 la GAIP trasllada aquest informe a la persona reclamant per al seu coneixement.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast general del dret d'accés a la informació pública

D'acord amb l'article 39.1 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i 29 del Decret 111/2017, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (RGAIP) aquesta Comissió és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació. L'article 2.b i c LTAIPBG defineixen la informació pública i preveuen el dret d'accés a les persones per a sol·licitar i obtenir-la que d'acord amb l'article 18.1 LTAIPBG, tant a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda.

L'article 20 LTAIPBG preveu els requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública, que l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. Els articles 21 i 22 LTAIPBG estableixen que aquests límits no són d'aplicació automàtica i absoluta i han de ser aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat i han d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació.

2. Sobre el dret a la informació sol·licitada

La informació reclamada, - documentació que forma part de la revisió bianual de l'arbrat, llistats d'actuacions a l'arbrat, de soques i pla de reposició -, és, d'acord amb l'article 2.b LTAIPBG, informació pública ja que és "informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei". Cal tenir en compte que l'article 53.1 del Decret 8/2021, de 9 de febrer, sobre la transparència i el dret d'accés a la informació pública (DTAIP) inclou "qualssevol dades o documents que les administracions públiques han elaborat, posseeixen, o poden legítimament exigir a terceres persones com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions".

D'acord amb els articles 18.1 i 20.1 LTAIPBG, qualsevol persona hi té dret, llevat que concorrin causes legals que en determinin la denegació o l'accés restringit i que s'han d'interpretar de manera proporcional a la seva finalitat i a la presència d'interessos públics i privats que hi concorrin (article 22.1 LTAIPBG). L'exercici d'aquest dret no és condicionat a la concurrència d'un interès personal i no resta subjecte a motivació i tampoc requereix invocació de cap norma (article 18.2 LTAIPBG).

Tal i com s'afirma a la pàgina web de l'Ajuntament, l'arbrat de Barcelona és el principal patrimoni verd de la ciutat. Cadascun aporta un color, fullatge i perfum propis, que donen a la ciutat un paisatge únic. Però, tots ells, ens ajuden a millorar les condicions ambientals i la qualitat de vida urbana. I per aquest motiu, la seva gestió, tan important, es basa en criteris de sostenibilitat i en actuacions planificades per mantenir-ne la qualitat, diversitat i adaptació al medi urbà. Tot l'arbrat de la ciutat de Barcelona es revisa, com a mínim, un cop cada dos anys segons el Pla de risc de l'arbrat. Cada arbre o palmera té una fitxa amb un número d'identificació i informació sobre les seves característiques, fet que facilita tenir un control de tot l'arbrat. La revisió inclou una inspecció visual de les parts de l'arbre o palmera per determinar-ne l'estat i si cal alguna actuació (aquestes revisions es fan paral·lelament a altres tasques de manteniment de l'arbrat). Si durant la revisió es detecten anomalies, es programa l'actuació correctiva necessària o la retirada de l'exemplar. Si no es detecten problemes, l'exemplar es revisarà de nou al cap de dos anys. Fruit de l'aplicació d'aquest pla, cada any es reposen més de 1.500 arbres.¹

Per tant, la informació sol·licitada i reclamada, és informació ambiental i, com a tal, els hi és d'aplicació en primer terme la Llei 27/2006, de 18 de juliol, per la qual es regulen els drets d'accés a la informació, de participació pública i d'accés a la justícia en matèria de medi ambient (incorpora les 2003/4/CE i 2003/35/CE directives) (LAIMA) i supletòriament,

---

¹ <https://ajuntament.barcelona.cat/espaisverds/ca/gestio-i-manteniment/gestio-dels-espais-verds/gestio-de-larbrat>
[consultat 12/11/2024]

l'LTAIPBG. El règim específic d'accés a la informació ambiental, entre d'altres particularitats, no disposa de la corresponent institució de garantia que vetlli per la preservació de l'accés a aquesta informació i atès el caràcter supletori de l'LTAIPBG per als aspectes no regulats, ha donat lloc a la interpretació de que era d'aplicació la previsió de la reclamació substitutiva dels recursos administratius davant un organisme independent com ara la GAIP. Aquesta interpretació basada en la supletorietat de l'LTAIPBG en aquells àmbits que tinguin una normativa específica, ha comportat que la GAIP intervingui en la seva garantia (veure les resolucions d'aquesta Comissió 247/2020, de 9 d'abril; 499/2020, de 23 de setembre; 695/2020 de 26 de novembre, 587/2022 de 15 de juliol, i 931/2023 de 19 d'octubre, entre d'altres).

La LAIMA té per objecte, entre altres, regular els drets "a accedir a la informació ambiental que estigui en poder de les autoritats públiques o en el d'altres subjectes que la tinguin en nom seu" (article 1.1.a)). Concretament, l'article 3 desenvolupa els drets a l'accés a la informació i entre aquests, "a) A accedir a la informació ambiental que estigui en poder de les autoritats públiques o en el d'altres subjectes en nom seu, sense que per a això estiguin obligats a declarar un interès determinat, sigui quina sigui la seva nacionalitat, domicili o seu; d) A rebre la informació que sol·licitin en els terminis màxims que estableix l'article 10; e) A rebre la informació ambiental sol·licitada en la forma o format elegits, en els termes que preveu l'article 11; f) A conèixer els motius pels quals no se'ls facilita la informació, totalment o parcialment, i també els motius pels quals no se'ls facilita la informació en la forma o el format sol·licitats". També l'administració reclamada, d'acord amb l'article 5.1.b) i f) de la Llei 27/2006, té l'obligació de "facilitar informació per al seu correcte exercici, així com consell i assessorament en la mesura que sigui possible" i "garantir el principi d'agilitat en la tramitació i resolució de les sol·licituds d'informació ambiental". Pel que fa a les sol·licituds d'informació ambiental estan regulades en l'article 10, 11 i 12 de la LAIA. I des del punt de vista d'aquesta legislació la informació reclamada no s'inclou en cap dels supòsits previstos en l'article 13 com a excepcions a l'obligació de facilitar la informació sol·licitada. En qualsevol cas, ni en la resposta facilitada a la SAIP ni en l'informe requerit per aquesta Comissió en el marc d'aquest procediment, l'Ajuntament ha invocat aquestes excepcions.

Altrament, l'LTAIPBG neix amb la clara voluntat de convertir la transparència i el dret d'accés a la informació pública com un dret subjectiu que tenen totes les persones d'accedir a la informació pública, entesa aquesta en sentit ampli i dotar a la ciutadania d'eines que permetin el control social de l'Administració i de la seva activitat, en benefici d'una major qualitat democràtica, garantint el compliment del principi de legalitat i la protecció dels seus drets i interessos. El coneixement de les dades i la informació de què disposen les administracions i els poders públics és imprescindible per poder avaluar les actuacions públiques i garantir un exercici del poder públic responsable, considerant, com és obvi, els límits que la mateixa LTAIPBG preveu.

La resposta facilitada a la persona sol·licitant no ha satisfet el seu dret d'accés (antecedent 3) i considera que li se ha donat una informació que no s'ajusta a la informació sol·licitada. Aquest fet, efectivament, s'ha pogut comprovar per part d'aquesta Comissió en l'informe facilitat (antecedent 7). En ambdós informes s'especifica, de forma molt exhaustiva, el nombre d'inspeccions realitzades (un total 214.405), els motius que han fonamentat la tala d'arbres i el nombre d'arbres morts (3.000 unitats), el nombre d'escocells buits (7.500) i la previsió de reposició per a la campanya 2024/2025 (2.500 unitats). Aquest fet ens porta a pensar que la gestió de l'arbrat a la ciutat de Barcelona es realitza a partir d'un aplicatiu informàtic que ha de permetre disposar de la informació real per a tenir aquest control i evitar incidències negatives per a la ciutadania tant des del punt de vista ambiental, de la salut pública (com podrien ser plagues) com de seguretat (caigudes) i, en conseqüència, planificar i establir les estratègies d'actuació segons les necessitats. Aquesta suposició lògica es confirma tant en la informació que hi ha a la pàgina web (vegeu 3r paràgraf d'aquest fonament) com en la resposta facilitada per l'Administració que considera que "l'entrega de informació més detallada implica un nivell de tasques inassolible degut a que el sistema no permet de manera automàtica atendre a aquesta demanda de informació" motiu pel qual s'invoca el límit previst en l'article 29.b LTAIPBG, és a dir, tasca complexa d'elaboració o reelaboració i, per tant, considera procedent inadmetre la sol·licitud.

Pel que fa a la inadmissibilitat declarada per tasca complexa en el marc del procediment de reclamació, presenta una feblesa jurídica que podria qüestionar la seva validesa perquè incompleix el requisit establert per l'article 64.1 DTAIP, segons el qual "l'apreciació d'una causa d'inadmissió d'una sol·licitud d'accés requereix que l'òrgan competent per resoldre dicti una resolució en aquest sentit, que s'ha de notificar dins del termini per resoldre i ha de contenir la invocació de la causa d'inadmissió aplicada i la justificació de la seva aplicació al cas concret, d'acord amb el que disposen l'article 29 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, i els articles 53 i 65 a 67 d'aquest decret". En el cas concret, en fase de SAIP no és va inadmetre la sol·licitud sinó que es va atendre donant una informació que no s'ajustava al que s'havia sol·licitat, fet que ha motivat aquesta reclamació. Pel que fa a l'argument invocat en fase de reclamació per a justificar l'inadmissibilitat per aquesta qüestió, tampoc està suficientment argumentat amb la "declaració dels recursos humans i materials necessaris per a l'obtenció i elaboració de la informació, i una ponderació d'aquests recursos amb els disponibles a l'òrgan competent per resoldre" (art. 66.2 DTAIP). L'informe només es refereix que "l'entrega d'informació més detallada implica un nivell de tasques inassolible degut a que el sistema no permet de manera automàtica atendre a aquesta demanda d'informació". I pel que fa a aquesta qüestió, aquesta Comissió ja s'ha expressat en reiterades vegades (vegeu per totes la Resolució 983/2023, de 26 d'octubre).

El problema argumentat com ja hem dit, és que el sistema no permet [explotar] de forma automàtica la informació disponible. En aquest punt convé recordar que l'article 66.1 DTAIP considera que han de ser inadmeses a tràmit les sol·licituds d'accés a la informació pública en les quals concorri, entre d'altres, alguna de les circumstàncies següents: a) Quan l'obtenció, l'extracció o la disposició de la informació sol·licitada impliqui una càrrega de treball inassumible o desproporcionada pel fet que la informació procedeix de diferents expedients, fonts d'informació, bases de dades o arxius, o es conté en un gran volum d'informació i no pugui ser realitzada amb l'ajuda dels mitjans informàtics disponibles; b) considera que es pot aplicar tasca complexa "quan l'elaboració de la informació requereixi una tasca d'anàlisi o d'interpretació que tingui una complexitat objectivable i desproporcionada i no pugui ser realitzada amb l'ajuda dels mitjans informàtics disponibles". En aquest punt convé destacar la conjunció "i". Per considerar aquesta complexitat, es requereix que es compleixin acumulativament les dues condicions: tasca d'anàlisi o d'interpretació que tingui una complexitat objectivable i desproporcionada i que no es pugui realitzar amb ajuda de mitjans informàtics. Tenim en compte que és informació que es troba en un sistema d'informació, l'explotació de les dades i extracció de dades s'ha de poder fer amb l'ús d'aquests mitjans. I l'apartat 3 d'aquest mateix article considera que la causa d'inadmissió no es pot justificar exclusivament en el volum de la informació si la tasca d'elaboració o de recopilació no revesteix complexitat.

Arribats a aquest punt, resultat interessant també qüestionar la complexitat d'elaboració o reelaboració a partir d'informació existent en una o més bases de dades. Des del punt de vista semàntic elaborar significa "Produir, preparar, transformar, amb el treball, especialment amb successives operacions" ² i reelaborar tornar a produir, preparar, transformar. En el marc de les bases de dades, hem d'acceptar per reelaboració l'agregació o suma de dades o un mínim tractament de dades (com pot ser l'extracció d'una o més dades del conjunt sense que afecti ni l'estructura ni les altres dades) contingudes en una base de dades o en més d'una de manera que puguem fer-ne ús o explotar-les.

Per definició, les bases de dades són un conjunt de dades amb una estructura coherent, i accessibles des d'un o més programes o aplicació, de manera que qualsevol d'elles pot ser extreta del conjunt i actualitzada, sense afectar per això ni l'estructura del conjunt ni les altres dades. La propietat fonamental d'una base de dades és la independència de les dades que conté respecte de les aplicacions que les utilitzen; és a dir, els diversos fitxers o estructures de dades que poden constituir la base han de restar ocults als programes que usen aquesta base. Així, les dades, prèviament definides i estructurades, es configuren com a registres en els quals es fan les diferents anotacions o assentaments i permet accedir i recuperar les dades aplicant

---

² Definició de l'IEC. Consulta realitzada el 12/11/2024

diferents filtres i criteris de selecció. I és aquesta darrera característica on resideix la veritable raó de ser de les bases de dades: la possibilitat de recuperar només la informació que necessitem en cada moment, ordenar i fins i tot aplicar-hi operacions aritmètiques.

La interacció amb les dades és avui una cosa tan freqüent com inconscient. I com no pot ser d'altre manera, les AAPP s'han dotat d'eines que faciliten la gestió i el control. Recordem que en el cas de la gestió de l'arbrat, "cada arbre o palmera té una fitxa amb un número d'identificació i informació sobre les seves característiques (.../...).

Per tot això, i tenint en compte que la informació sol·licitada i reclamada no conté dades de caràcter personal més enllà del que puguin haver relacionades amb l'organització, el funcionament o l'activitat pública de l'Administració (article 24.1 LTAIPBG) és considera pertinent estimar el dret d'accés a la documentació que forma part de la revisió bianual de l'arbrat (2023 fins a la data de la SAIP), el llistat d'actuacions que ha comportat la tala d'un arbre i l'informe que ho justifiqui, el llistat de soques sense arbre (escorcells) i al Pla de reposició dels arbres per districte.

Pel cas que l'Administració no disposi de la informació o de les dades sol·licitades, ho haurà de fer constar així, sense que quedi obligada per aquesta resolució a elaborar-les per satisfer la reclamació.

3. *Obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD) i atribucions de la funció pública de secretaria*

L'article 7 de la Llei 10/2001, de 13 de juliol, d'arxius i gestió de documents modificada per la Llei 20/2015, de 29 de juliol estableix l'obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD) que garanteixi el tractament correcte dels documents en tot el seu cicle de vida i que permeti complir amb les obligacions de transparència. L'article 8 afegeix que l'organització, l'avaluació i la conservació dels documents públics i l'accés a aquests són responsabilitat directa dels titulars respectius.

El capítol X del Reial decret 4/2010, del 8 de gener, pel qual es regula l'Esquema Nacional d'Interoperabilitat en l'àmbit de l'Administració electrònica estableix que les administracions públiques han d'adoptar les mesures organitzatives i tècniques per a garantir la recuperació i conservació del document electrònic entre aquestes, la definició d'una política de gestió de documents, la inclusió en els expedients d'un índex electrònic signat per l'òrgan o entitat que garanteixi la integritat de l'expedient electrònic i permeti la seva recuperació, la identificació única i inequívoca de cada document que permeti classificar-lo i recuperar-lo, l'associació de metadades, la classificació d'acord amb un quadre de classificació, el període de conservació segons les convencions de cada comissió avaluadora, l'accés complet i immediat dels documents entre d'altres.

Pel que fa a gestió de la documentació i arxiu dels documents electrònics, la Disposició Addicional Onzena de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya estableix que els documents electrònics s'han de gestionar i conservar en expedients electrònics d'acord amb les prescripcions de la normativa en matèria d'arxius i documents; que l'arxiu dels documents i expedients electrònics ha d'assegurar la identitat i la integritat a llarg termini de la informació que contenen; que els documents públics electrònics han de tenir garantides l'autenticitat i la integritat dels continguts, i també la conservació de l'aparença i la funcionalitat originals i, quan escaigui, llur confidencialitat, durant el termini establert per la normativa vigent en matèria d'arxius i documents; que les administracions públiques han d'assegurar la possibilitat de transformar els documents per raons tecnològiques, per a adaptar-ne el format i la sintaxi informàtica a les necessitats de gestió i preservació establertes per la normativa d'arxius i documents; que els sistemes d'informació que utilitzin les administracions públiques incloses en l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei han de garantir, sempre que sigui possible, l'autenticitat i la integritat de llurs dades, i també la traçabilitat de les accions que portin a terme; que les dades contingudes en els sistemes d'informació de les administracions públiques es consideren documents públics electrònics, i els són aplicables les disposicions d'aquesta llei relatives a l'arxiu electrònic.

Tanmateix, l'LTAIPBG reconeix els sistemes de gestió de documents públics com a facilitadors de dades i documents autèntics (art. 5.2), la necessitat d'estructurar la informació seguint criteris temàtics i cronològics, seguint el quadre de classificació documental corporatiu i incorporant-hi índexs o guies de consulta (art. 6.1.d) i l'obligació d'establir un sistema de gestió de documents, informació i dades integrat que permeti la interoperativitat entre les administracions, la localització de qualsevol document o informació i la vinculació automàtica de cada document o conjunt de dades al seu règim d'accés i publicitat (art. 19.3).

Cal recordar, que l'article 3 del Reial decret 128/2018, de 16 de març, pel qual es regula el règim jurídic dels funcionaris d'Administració local amb habilitació de caràcter nacional, que regula la funció pública de secretaria estableix en punt 2 la funció de fe pública, i entre aquestes la direcció superior dels arxius i registres de l'entitat local (I). Així doncs, i en conseqüència d'aquest mandat legal i el d'assessorament legal preceptiu (article 2.1.a), ha de ser coneixedora de l'existència d'un sistema de gestió documental, impulsora si no en disposa, vetllar per la documentació amb una sistemàtica de treball mínima sobre la documentació de la qual n'és el custodi i responsable primer de la manca de localització de documentació, de mantenir l'ordre i garantir el retrobament de documentació.

Altrament, l'article 19.2 de la Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català que regula els documents que integren el patrimoni documental de Catalunya inclou, entre altres, "els documents produïts o rebuts, en l'exercici de llurs funcions i com a conseqüència de llur

activitat política i administrativa, per la Generalitat, pels ens locals i per les entitats autònomes, les empreses públiques i les altres entitats que en depenen” i en conseqüència estan subjectes al Decret 13/2008, de 22 de gener, sobre accés, avaluació i tria de documents.

Així doncs, atenent a aquests preceptes legals, la informació sol·licitada i reclamada, en el cas que existeixi, ha de formar d'un sistema d'informació i de diferents expedients administratius, que han d'estar perfectament classificats de manera que permeti la seva recuperació i facilitar-ne, si escau, l'accés. Com a referència i seguint el model de Quadre de classificació per a l'Administració Local del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, aquesta documentació hauria d'estar classificada dins el nivell *Plans de millora i conservació de l'entorn* (codi 0145), sèrie *Plans de protecció de l'entorn* (2463) i *Intervencions sobre el medi* (codi 148), sèrie *Protecció de control de flora i fauna* (2475).

4. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que “l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió”. Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

5. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 14 de novembre de 2024, resol per unanimitat:

1. Estimar la Reclamació 1223/2024 i declara el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada, d'acord amb les consideracions fetes al fonament jurídic 2.
2. Requerir a l'Institut Municipal de Parcs i Jardins de l'Ajuntament de Barcelona que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de dos mesos.
3. Requerir a l'Institut Municipal de Parcs i Jardins de l'Ajuntament de Barcelona a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
4. Convidar a la persona reclamant que informi la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
5. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 1223/2024 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló
Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa, comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.